

KRÁSNÁ PANNA - moravská koleha -

pro smíšený sbor upravil P.J.C.

1. Krá-sná Panna přemilého Syna nám po-ro-di-la, o - vi - nuv - ši v plénky do je - sli - ček
2. Vo - lek a o - slík na něj dý-chali ja - ko by ře - kli; Krá - li mo - cný a náš Stvoři - te - li,
3. Pro - tož i my, stvoře - ní ro - zumné, jej při - ví - tej - me. Je - ho slav - né Na - roze - ní chval - me
4. Onť nám zpouhé nesmír - né mi - lo - sti radost způ - so - bil, po - slav Sy - na z ne - beské vý - so - sti,
5. Kri - ste, pro tvé naro - ze - ní slav - né Tebe žá - dá - me, od - pust' hří - chy, ne - pravo - sti na - še,

1. jej po - lo - ži - la. Rkouc: Nynej, mé dělátko, nynej, pacholát - ko, s ním se těši - la — tak mu zpíva - la.
2. proč tak sniže - ný? Též i ji - ná hovád - ka, rozliě - ná ptá - čát - ka jej jsou chváli - li a ve - le - bi - li.
3. a jej u - ctě - me. Stím Oteci ne - beskému, na nás la - ska - vé - mu za něj děkuj - me a se raduj - me.
4. a - by nás spa - sil. Jenž hned od na - ro - ze - ní rozliě - né sou - že - ní trpěl za hří - šné z lásky při h - šné.
5. kteréž pá - chá - me. Z této pak smrtel - no - sti při - ved' do ra - do - sti, v království vě - čné, mí - sto bezpe - čné.